

4. neděle v mezidobí

Liturgické texty

1. čtení: Dt 18,15-20

Žalm 95,1-2.6-7b.7c-9

2. čtení: 1 Kor 7,32-35

Evangelium: Mk 1,21-28

Bratři! Rád bych, abyste byli bez starostí.

Izraelité nebyli schopni snést manifestaci Boží přítomnosti - oheň, blesky, hřmění. Bůh jim proto slibuje proroka, který bude mluvit jeho jménem. V jistém smyslu to můžeme vztáhnout na Mojžíše a ostatní proroky. Mojžíš byl skutečně prorok. *"Nikdy však již v Izraeli nepovstal prorok jako Mojžíš, jemuž by se dal Hospodin poznat tváří v tvář, se všemi znameními a zázraky, jež ho poslal Hospodin konat v egyptské zemi na faraónovi a všech jeho služebnících i celé jeho zemi, i se všemi skutky pevné ruky, se vším, co vzbuzovalo velikou bázeň, co konal Mojžíš před zraky celého Izraele."* (Deuteronomium 34, 10 - 12). Ale Bůh slibuje proroka v přítomnosti Mojžíše - ten je v tu chvíli ještě naživu. To znamená, že Bůh má na mysli jiného proroka, většího než Mojžíš.

A tak přichází na scénu Bůh sám, samozřejmě větší než kterýkoliv z proroků. Přichází v osobě Ježíše Krista. *"Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona."* Ježíš, mocný slovem i skutkem („*Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali,... Lk 24, 19-20*). Dokazuje svou moc tím, že uzdravuje nemocné, okřikuje ďábla a poroučí mu, aby odešel. Všichni žasli. Ale nebáli se, jako kdysi Izraelité na poušti.

Kromě síly a moci z Pána Ježíše totiž také vyzařovala dobrota a jemnost. *"Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží."* (Mt 11, 28-30).

Jako by říkal to, co svatý Pavel v dnešním epištolním úryvku: *"Bratři! Rád bych, abyste byli bez starostí."* Pavel pak pokračuje a my zjišťujeme, že má na mysli starosti, spojené s životem v manželství. Zajištění obživy, výchova dětí. To všechno jsou legitimní starosti. I v těchto starostech ale můžeme zakoušet Kristovu moc. Nemůžeme nezapomenout, jak sám Pán pomohl v Káně Galilejské novomanželům s vínem, které jim došlo. I s takto "světskými" starostmi byl ochoten pomoci. Na přímluvu Panny Marie, své i naší matky. Před čím apoštol Pavel varuje, jsou starosti, prožívané bez Boha, čistě světské zájmy a snahy. Pokud ale dokážeme vidět starosti jako něco, co nás může víc obrátit k Bohu, je vyhráno. *"Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí. Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími; které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy. Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?"* (Řím, 8, 28 - 31).

Izraelité se báli, nedokázali snést manifestaci Boží přítomnosti. Pán Bůh ve své dobrotě na sebe bere lidskou přirozenost, abychom se ho už nebáli. Nenechme se mýlit. Stále je mocný, strašný, silný - *"Zdali kdy slyšel lid hlas Boha mluvícího zprostředku ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu."* (Dt 4, 33). Ale k těm, kteří ho ctí a milují je *"tichý a pokorného srdce."*

P. Karel